

**POEZII („MUZICA”, „NEGAȚIA”, „FLORI, SPERANȚE, VISE...”, „ROADELE...”, „PARIU CU TIMPUL...”, „CASA PĂRINTEASCĂ”, „GRĂDINA”, „MAREA...”, „NU-MI PASĂ...”, „LUI ADRIAN PĂUNESCU”, „ATMOSFERA GREA...”, „LOGODNA MISTICĂ”, „MURIM...”, „ÎNTREBĂRI”)/**

**POEMS ("MUSIC", "NEGATION", "FLOWERS, HOPES, DREAMS...", "FRUITS...", "BET ON TIME...", "PARENTAL HOUSE", "GARDEN", "SEA...", "I DON'T CARE...", "TO ADRIAN PĂUNESCU", "HEAVY ATMOSPHERE...", "MYSTIC ENGAGEMENT", "WE'RE DYING...", "QUESTIONS")**

**Georgiana Elisabeta PANAIT**

Teacher

("V. Cristoforeanu" School 5, Râmnicu Sărat, Romania)

[ge.panait@yahoo.com](mailto:ge.panait@yahoo.com), <https://orcid.org/0000-0002-4720-8111>

#### **Muzica ....**

Muzica sferelor a preluat conducerea-  
zâmbetului tău.  
Aerul veșniciei îmi aprinde inima.  
Dragostea mea te învaluie-n  
mireasma frenetică a adolescenței.

#### **Flori, speranțe, vise....**

Flori de cristal-  
prinse-n părul  
Existenței tale.  
Colier din vise și diademă-  
De speranțe ți-am oferit.  
Numai floi, vise, speranțe...

#### **Pariu cu timpul....**

Am pus pariu cu timpul  
Am pariat pe memorie  
Dar m-a părăsit. -  
în favoarea timpului....  
Am pariat pe bogăție-

#### **Negatia...**

Norii minții tale  
îmi acoperă speranțele.  
Picăturile de rouă  
îmi umezesc inima-  
uscată de mânia ta.  
Razele soarelui  
îmi reaprind dorința-  
De negare:  
Nu te cunosc!

#### **Roadele....**

Din spicul auriu  
am cules bogăția.  
Din veninul șarpelui -  
Ți-am adunat sănătatea....  
Din timpul pierdut  
Am cules doar  
Regrete....

#### **Casa părintească**

Pe pragul brăzdat  
De pașii vieții,  
Tăcerea amintirilor stă.  
Sub pleoapa casei  
Trece lacrima regretului.

Am pierdut-o,  
In favoarea timpului...  
Am pariat pe nemurire-  
Am pierdut-o,  
In favoarea timpului...  
Am pariat pe speranță-  
Și am câștigat totul!

### Grădina

In grădina cerului  
Polenul cugetului  
Se scutura usor...  
Glasuri de fântâni  
Impânzesc raiul.  
Iedera se odihnește -  
sub bolta veciei,  
ca o pasăre; viața -  
cântă iar stelele dansează.

### Nu-mi pasă....

S-a stricat mașina  
De fabricat vise...  
s-a stricat fabrica  
de inspirație,  
s-a stricat totul...  
dar nu-mi pasă..!

### Atmosfera grea....

Plouă, ninge.....  
În sufletul meu -  
Totul se adună.  
Arborii cu palmele întinse -  
Tremură sub umbra ceasului.  
Printre picăturile de timp  
Pășesc pe potecile amintirilor.  
Revino în sufletul meu!

### Logodna mistică

Goi pe patul timpului curgător-  
Stăm.  
Inima-mi bate, ochii-mi zâmbesc....  
Inelul primesc....  
Degetele-mi tremură....  
Cântând un vals.  
Zambet, dragoste, vise...

Arborii timpurii  
Își scutură umbra....  
Până când?

### Marea...

Valuri pale,  
Stânci arse  
Și o plajă sângerândă....  
Glasuri moarte inundă marea....  
Sunetele vapoarelor valsează  
In vânt....  
Valuri, vapoare, vals....

### Lui Adrian Paunescu

Muzica sferelor -  
a preluat sufletul tău,  
aerul veșniciei ți-a cuprins poezia.  
Mireasmă a veacului creator,  
Rămâi cu bine!

Coroana cerului s-a deschis,  
Sufletul ți la cuprins,  
Norii ți se aștern la picioare -  
Purtându-te pe covorul alb al viselor.  
Mărite poet, lumina liniștii  
Te-a cuprins în voalul eternității....

Nu-mi pasă de nimeni,  
Cuvântul tău e rod de liniște pentru  
mine,  
Creez doar pentru tine...  
Covor de liniște, vise, suspine....

Pornești agale către  
fericirea eternă,  
Noaptea plânge, ziua țipă...  
după tine, mărite scriitor!

Amurgul vieții vine,  
fără tine....  
Senină privesc la toate  
ce încă vor veni....  
mărite scriitor....fără tine!

### **Murim....**

O zi plină de vise,  
O zi fără suspine,  
O zi când nu mai ești....

O natură goală....  
Fără noi a doua oară,  
Mirată luna ne caută,  
Soarele n-o să mai răsară.

Triști că nu mai privim cerul...  
Cortegiile sub ploi grele -  
Ne conduc în veșnicia tăcerii,  
Așa de repede murim....

Ai revărsat peste noi.  
flori de fericire,  
Zâmbete cu iubire,  
Parfum de nemurire....

### **Întrebări**

Plângând întreb:

- Voi sunteți?

Îmi răspunde liniștea amintirilor:

- Poate....

Mă-ntorc spre fotografia lor,  
Admir, surâd și mă prăbușesc,  
În labirintul meditației.  
Îmi umplu cupa iar cu vise,  
în soaptă, valsez pe ritm de speranțe.  
Unde ești, copilărie?